

***Ηπ. γ)** Βλασφημῶ, ὑβρίζω Εὐβ. (Κάρυστ.) ***Ηπ. κ.ά.**

δ) Ἐνοχλῶ Πελοπν. **3)** Ἀπαυδῶ, ἀποκάμνω Πελοπν. (Αἴγ.) : Βαρυγγώμησα ἀπ' τοῖς πολλὰς δουλείας. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀποστένω **4.** **4)** Χειροτερεῦει ἢ κατάστασις μου, βαίνω ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἐπὶ ἀσθενοῦς Πελοπν. (Μάν.) : Βαρυγγώμει ὁ ἄρρωστος. **5)** Αἰσθάνομαι ἐνόχλησιν ἀπὸ τινος, βαρύνομαι τινα Σίφν. : Τὸν βαρυγνώμησαν.

Μετοχ. βαρ' γωμισμένος. **1)** Δύσθυμος, σκυθρωπὸς Λευκ. κ.ά. : Ἄσμ.

Στέκει ὁ γαμπρὸς περίλυπος κ' ἡ νύφη πικραμμένη

κ' οἱ συμπεθέροι τοῦ γαμπροῦ ὅλοι βαρ' γωμισμένοι. **2)**

Θηλ., ἔγκυος Πελοπν. (Γορτυν. Καλάβρυτ.) κ.ά. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαρύνω **Γ 1.**

βαρυγλυκός ἐπίθ. σύνηθ. βαρογλυκός Ἰων. (Σμύρν.)

***Εκ** τῶν ἐπιθ. βαρὺς καὶ γλυκός.

***Ο** πυκνὸς τὴν σύστασιν καὶ γλυκός, ἐπὶ καφέ : Καφὲς βαρυγλυκός καὶ οὖς. ὁ βαρυγλυκός.

βαρυγλωσσίζω Ἀθῆν. Πόντ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρύγλωσσος.

1) Εἶμαι βραδύγλωσσος Πόντ. **2)** Ὁμιλῶ ἀπρεπῶς Ἀθῆν. : Βαρυγλώσσεισε καὶ τὸ ἔδειρα.

βαρύγλωσσος ἐπίθ. Κέρκ. Κωνπλ. Πόντ. (Οἶν.)—Λεξ. Μπριγκ. βαρόγλωσσος Ἰων. (Σόκ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. βαρύγλωσσος.

1) Βραδύγλωσσος Ἰων. (Σόκ.) Κωνπλ. Πόντ. (Οἶν.)—Λεξ. Μπριγκ. **2)** Ὁ βαρυνόμενος νὰ ὁμιλήσῃ Πόντ. (Οἶν.) **3)** Ὁ βραδύνων νὰ ὁμιλήσῃ, ἐπὶ παιδίου Κέρκ. : Παιδί βαρύγλωσσο.

βαρύγνωνμος ἐπίθ. Ἰθάκ. Κέρκ. κ.ά. —ΓΣτρατήγ. Ἡρῶα 14 καὶ 61 βαρύγνωνμους Θράκ. (Αἴν.) Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βαρόγνωνμους Μακεδ. (Βλάστ.) βαρύγνωνμο τό, Κεφαλλ. κ.ά.—ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,109.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὖς. γνώμη.

1) Ὁ ἐμμένων πεισμόνως εἰς τὴν γνώμην του, ἰσχυρογνώμων Κέρκ. Μακεδ. (Βλάστ.) Συνών. ἀντιούβριανος **1**, αὐτοκέφαλος **2**, βαρυκέφαλος **Β 2**, γινατῆρες, πεισματῆρες. **2)** Ὁ μὴ ἐννοῶν ταχέως ἢ εὐκόλως, δύσνους Θράκ. (Αἴν.) Μακεδ. (Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. : Τοῦ πιδὶ εἶναι βαρύγνωνμου κὶ δὲν τὰ παῖρθ' τὰ γράμματα Αἰτωλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαρυκέφαλος **Β 1.**

3) Μελαγχολικός Ἰθάκ. Λέσβ. κ.ά. —ΓΣτρατήγ. ἐνθ' ἄν. : Οἱ δυστυχίες καὶ τὰ βάσανα τὸν ἐκάμανε βαρύγνωνμο Ἰθάκ. Στεναγμὸς βαρύγνωνμος ΓΣτρατήγ. 14. Ψυχὴ βαρύγνωνμη αὐτόθ. 61. **4)** Οὐδ. οὖς., παράπονον Κεφαλλ.—ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. : Φρ. Τό 'χω βαρύγνωνμο (ἔχω παράπονα, εἶμαι δυσηρεστημένος) Κεφαλλ. || Ποίημ.

***Ο**χι, πατέρα, πίστεψε, δὲ μῶν' ἕνας λόγος

ποῦ νὰ 'τανε βαρύγνωνμο γιὰ τὴ σκληρὴ μου μοῖρα

ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν.

***βαρυγνωνῶτος** ἐπίθ. βαρυγνωνῶτος Καππ. (Σίλατ.)

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὖς. γνώρεα καὶ τῆς καταλ.-ῶτος.

***Ο** ἐκ διασήμεου γένους καταγόμενος : Ἄσμ.

***Α**σ' τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς βαρυγνωνῶτους.

***βαρυγομαρξιά** ἢ, βαρυγομαρκὰ Κύπρ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς καταλ.-ιά.

Βαρὺ φορτίον.

***βαρυγομαρξιάρις** ἐπίθ. βαρυγομαρκάρις Κύπρ. ***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς, τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς καταλ.-ιάρις.

***Ο** βαρέως φορτωμένος, ὁ φέρων βαρὺ φορτίον : Παροῖμ. Ὁ δγκιάρης ἐνὶ τθαὶ βαρυγομαρκάρις (ἐπὶ τοῦ προτιμῶντος νὰ σηκώσῃ διὰ μίαν μόνον φορὰν βαρὺ φορτίον διὰ νὰ μὴ κάμνῃ δεύτερον δρόμον).

βαρυδουλεμένος ἐπίθ. Ἀθῆν. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μαζαίικ. Τρίκκ. κ.ά.)

***Εκ** τοῦ ἐπιρρ. βαρυ- καὶ τοῦ δουλεμένος μετοχ. τοῦ ρ. δουλεύω.

1) Ὁ ἐργασθεὶς πολὺ κατὰ τὴν νεότητά του Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μαζαίικ. Τρίκκ. κ.ά.) Πβ. βαρύδουλος. **2)** Ὁ ἔχων λεπτήν καὶ ἐπιμελημένην ἐργασίαν Ἀθῆν. : Ἐπιπλα βαρυδουλεμένα.

βαρύδουλος ἐπίθ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὖς. δουλειά.

***Ο** ἔχων βαρεῖαν ἐργασίαν.

βαρυζύγια ἐπίρρ. Πόντ.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρυζύγιν.

Βαρυστάθμως.

βαρυζυγιάζω Πελοπν. (Γορτυν. Λάστ. κ.ά.) βαρσοζυγιάζω Πελοπν. (Μάν.) βαρσοζυγιάζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαροζ-ζυγιάζω Σύμ. βαροζυγιάζω Σύμ.

***Εκ** τοῦ ἐπιρρ. βαρυ- καὶ τοῦ ρ. ζυγιάζω.

1) Ζυγίζω τι βαρύτερον τοῦ πραγματικοῦ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἀγοραστοῦ, ζυγίζω δικαίως Πελοπν. (Μάν.) Σύμ. κ.ά. **2)** Ζυγίζω τι κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ φανῇ τοῦτο βαρύτερον ἀπ' ὅ, τι πραγματικῶς εἶναι, ζυγίζω ἀδίκως ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἀγοραστοῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Γορτυν. Λάστ. κ.ά.) : Ἄσμ.

Κεφάλι μ', τί κακό 'καμες ποῦ σὲ τοιμποῦν τὰ ὄρηα ;

νὰ μὴν ἐβαρυζύγιασες, νὰ μὴν ἀκριβοπούλεις ;

Πελοπν.

βαρυζύγιασμα τό, Πελοπν. κ.ά. βαρσοζύγιασμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

***Εκ** τοῦ ρ. βαρυζυγιάζω.

***Η** ἐνέργεια τοῦ βαρυζυγιάζω **2**, ὁ ἰδ.

βαρυζύγιν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Κερασ.) βαρυζύν Πόντ. (Χαλδ.)

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὖς. ζύγιν, παρ' ὁ καὶ ζύν.

Τὸ ἔλκον βάρος περισσότερον τοῦ ὠρισμένου ἐνθ' ἄν. : Βαρυζύν βαρυζύν ἐδῶκα σε τὸ βούτορον.

βαρύθυμα ἐπίρρ. ΧΧρηστοβασ. Διηγ. Θεσσαλ. 72.

***Εκ** τοῦ ἐπιθ. βαρύθυμος.

Δυσθύμως.

βαρυθυμιά ἢ, ΚΜπαστ. Ἀλιευτ. 149 βαρειοθυμιά Λεξ. Πρω. (λ. βαρύθυμος) Δημητρ. (λ. βαρυθυμία).

***Εκ** τοῦ ἀρχ. οὖς. βαρυθυμία.

Δυσθυμία, σκυθρωπότης.

βαρύθυμος ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) βαρειόθυμος ΧΧρηστοβασ. Διαγων. 27 —Λεξ. Δημητρ. βαράθυμος ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 81.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαρύθυμος. Τὸ βαράθυμος κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀρέθυμος.

1) Κατηφής, περίλυπος, σκυθρωπὸς πολλαχ. : Λυπημένοι καὶ βαρύθυμοι χωρίσαμε τὰ βήματά μας ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι ἀντίλογ. 73. Ὅλοι βαρειόθυμοι καὶ μὲ τὰ κεφάλια

